

РЕШЕНИЕ

№ 2627

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 27.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **11565** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на М. В. Ц. от [населено място], общ. Х., обл. Х. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 260 - 6500/10554 от 31.07.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ с У. № 26/050612/01579 за кампания 2012г. по схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 568,40 лв., поради това, че площ от 0,68 ха от общо зоавената е приета като недопустима за подпомагане.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че оспореното писмо е немотивирано, а именно не са изложени фактическите и правните основания за издаването му. Твърди и допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, поради това, че не е уведомен за стартиралото административно производство и е бил лишен от възможността да ангажира доказателства в своя подкрепа. Твърди нарушение на процедурата, поради това, че писмото се позоваван на извършена проверка на място, а твърди, че такава не е извършвана. Твърди и противоречие с матирелния закона, тъй като нормата на чл. 58 от регламент № 1122/2009г. предвижда

наличието на две кумулативни предпоставки за постановяването на отказ за подпомагане. Посочва, че нормата изисква наддекларираната площ да е в размер на 3% или над 2 ха. Твърди, че в конкретния случай не е налице едно от тези условия, а именно приетата за наддекларирана площ е в размер много по – малко от 2 ха, а именно 0,68 ха. В тази връзка твърди, че не е налице едно от условията за постановяване на отказ, поради и което оспореното писмо е издадено в противоречие на материалния закон. В писмените бележки посочва и че оспореното писмо е незаконосъобразно издадено в противоречие с нормите на Наредба № 5 от 10.03.2010г., както и без да са събрани доказателства относно изискванията за допустимост на пасища по посочената Наредба. Исква оспореното уведомително писмо да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно ведно със законните последици от това. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ изразява становище че жалбата е неоснователна, а оспореното уведомително писмо – законосъобразно. Исква жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо, което е в тежест на доказване от административния орган. В тази връзка и във връзка с принципа, че в този случай срокът следва да се тълкува в полза на жалбоподателя настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта – и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за подпомагане по одобрените схеми за плащания на площ с У. 26/050612/01579 от 16.05.2012г. за кампания 2012г., с което е поискал подпомагане по схемата за единно плащане на площ (СЕПП) с приложена таблица за използвани парцели, а именно един парцел /БЗС/ № 84036 – 19 – 11 – 1 в землището на [населено място] със заявена площ от 12,98 ха. По данни за стартирала проверка е направена първоначална проверка на декларираната за подпомагане площ с дата 16.05.2012г., като е установена грешка „над 0,05 дка от БЗС излиза извън площите подходящи за подпомагане“ по отношение заявления БЗС № 84036 – 19 – 11, като е посочено, че площ от 5,1917 ха е извън площите подходящи за подпомагане (стр. 37 от делото).

От представените по делото доказателства, включително приетата СТЕ се установява, че в частта от територията на страната, в която се намират заявленият жалбоподателя парцел, за кампания 2012г. няма актуални снимки и съответно актуална цифрова ортофото карта. По отношение на БЗС, заявен от Ц. наличните самолетни снимки са от 2011г., т.е. по отношение на стопанисвания от него имот не е налице ЦОФК, която да бъде дешифрирана. По отношение на Физическия блок (ФБ), в които се намира БЗС на жалбоподателя е извършена масирана теренна проверка за създаване на специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2012г. От тези специализирани проверки е установено, че ФБ, в който се намира БЗС, заявен от жалбоподателя по СЕПП, а именно БЗС № 84036 –

19 целият е приет като площ, допустима за подпомагане, като е допусната корекция в тази връзка на площта допустима за подпомагане в сравнение с приетата от слоя от 2011г. От представения протокол за извършена теренна проверка от 12.11.2012г. по отношение на ФБ № 84036 – 19 не се установяват площи, които да са посочени като недопустими за подпомагане. В посочения протокол не се съдържат и установявания за части, недопустими за подпомагане, по отношение на заявления от жалбоподателя за подпомагане БЗС № 84036 – 19 – 11. За извършената теренна проверка не е уведомен жалбоподателят, не му е представен протокола за извършената теренна проверка и не е подписан от него.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 260 - 6500/10554 от 31.07.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което е отказана за плащане по СЕПП, като е установено, че част в размер на 0,68 ха от заявления за подпомагане БЗС № 84036 – 19 – 11 – 1 е недопустима за подпомагане.

По делото назначена и изслушана СТЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира като изготвена от лице със съответна компетентност и при направени надлежни проверки. Назначено е вещо лице със специалност геодезия и картография, тъй като СТЕ обхваща задачи, изискващи специализирани зания по разчитане на картен материал. От СТЕ се установява, че по отношение на спорния БЗС е изготвен слой „Площи допустими за подпомагане” въз основа на летене направено през 2011г. и при липса на актуална ЦОФК за 2012г. Поради тази причина и поради това, че летенето от 2011г. не отразява актуалното състояние на земите по отношение на релевантната кампания 2012г. са извършени масирани теренни проверки, в които е попаднал и ФБ, в който се намира БЗС на жалбоподателя, по отношение на който е отказана част за подпомагане. От СТЕ се установява, че допустимостта на заявления от жалбоподателя парцел е определена въз основа на извършени теренни проверки от ОСЗ – С. и ОДЗ - Х., извършени на 24.10.2012г. При тези извършени теренни проверки е установено, че ФБ № 84036 – 19, в който попада БЗС № 84036 – 19 – 11 - 1 с площ 12,98 ха, попада изцяло слоя площи допустими за подпомагане за 2012г., като допустимата за подпомагане площ е увеличена с площ на други БЗС. При извършената теренна проверка в протокола няма отразяване по отношение на части от ФБ, включително тези, в които се намира БЗС на жалбоподателя да има недопустими за подпомагане площи. При извършената теренна проверка на 24.10.2012г. е посетен физическия блок 84036 – 19, в който се намира БЗС – то. От СТЕ се установява, че при извършената теренна проверка е направено измерване с G. и са направени снимки на място по източната граница на БЗС на жалбоподателя, които обхващат недопустимите за подпомагане площ. В заключение и въз основа на заснемането от теренната проверка СТЕ дава заключение също за недопустимост на площ в размер на 0,68 ха от БЗС, заявено от жалбоподателя. Установява се, че недопустимата за подпомагане площ е в размер на 0,68 ха или 5,53%. От обяснения на вещото лице в открито съдебно заседание от 27.03.2014г. се установява, че теренната проверка е направена на ФБ и е измерена недопустимата площ за физическия блок и това измерване е коректно нанесено с координати.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че

следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при спазване на установената от закона форма, при издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден обаче при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че при издаване на оспореното уведомително писмо са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като оспореният административен акт е немотивиран и издаден при липса на фактически и правни основания за издаването му. Това е така, тъй като видно от уведомителното писмо в таблица за съответната мярка, в конкретния случай СЕПП, точно и ясно е посочено, по отношение на кой имот БЗС е установена недопустимост за подпомагане, съответно е посочено каква площ е недопустима за подпомагане, като в конкретния случай е площ от 0,68 ха на БЗС 84036 – 19 – 11 – 1. Освен това в оспореното писмо в посочената таблица е посочено фактическото основание за издаването му, а именно наличието на недопустима площ, съответно са посочени и правните основания. Във връзка с посочената таблица и разясненията за нея, дадени в писмото и с оглед попълнените колони ясно се установява и правното основание, а именно чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП, а именно, че заявеният имот не е стопанисван и попада извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2012г. Това е посочено като правно основание в поясненията под таблицата за колона 5 второто подкръгче от писмото, където е посочено, че на основание чл. 16а ал. 4 от Наредба № 105 от 2010г. във връзка с чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП се отказва частично или пълно плащане на площ, тъй като кандидатът е заявил площ, която не стопанисва и попадаща извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“. Във връзка с изложеното и в съответствие с трайната практика на ВАС, настоящият състав намира, че в конкретния случай оспореното писмо е мотивирано, изложени са фактически и правни основания, и не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение. Съдът намира, че в конкретния случай не е и нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като оспореното писмо се отнася за един имот и от него става ясно защо е отказано подпомагането.

На второ място неоснователно е възражението за допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, поради това, че жалбоподателят не е уведомен за извършената проверка на място и не му е предоставен препис от протокола от извършена теренна проверка. Това нарушение не е съществено, тъй като най – напред теренната проверка е извършена по отношение на физически блокове. Доколкото обаче тя засяга и намиращите се във физическия блок БЗС на жалбоподателя, то все пак следва да му се съобщи. Нарушението обаче не е съществено, тъй като с извършването на теренната проверка и отразяване на констатациите в протокола за нея, не се преклудира възможността на жалбоподателя да възрази

срещу констатациите от нея. Включително в съдебното производство той може да релелира възражения срещу установяванията на теренната проверка, което е и направил. Това се потвърждава и от заповед № РД – 09 – 148 от 28.02.2013г. на Министъра на земеделието и храните, с която е приет специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние“ за 2012г. В т. IV от тази заповед е посочено, че ако има несъгласие с извършената оторизация (одобряване) на площи, включително на основание несъгласие с одобрения специализиран слой, тези резултати могат да бъдат оспорени с оспорването на издаденото уведомително писмо, което е и направено в това производство. В тази връзка настоящият състав намира, че допуснатото нарушение – неуведомяването на жалбоподателя за извършената теренна проверка и невръчването на копие от протокола за нея, не е нарушение от категорията на съществени, което влече след себе си незаконосъобразност на оспорения акт само на това основание. Нарушението не е съществено, тъй като не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като не се е преклудирала възможността му да направи възраженията си срещу извършената теренна проверка, включително пред настоящата инстанция, което е и направено.

На трето място неоснователно е възражението, че е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като се твърди, че е извършена проверка на място, а такава не е извършвана, а е извършена теренна проверка. Това е така, тъй като в оспореното писмо и в бланката на ДФЗ за издаване на тези писма по принцип са посочени всички основания за издаването им, което като цяло затруднява както жалбоподателите така и съда при установяване точните мотиви за издаване на писмата. В конкретния случай обаче, тъй като се касае за един имот, а и от цялата административна преписка беспорно се установява, че отказа е постановен въз основа на извършената теренна проверка, то настоящият състав намира, че нарушението не е съществено.

На четвърто място настоящият състав намира, че оспореното писмо е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Основателно е в тази връзка възражението на жалбоподателя, наведено в представените писмени бележки, че не са събрани всички относими към спора доказателства и не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, а именно, че не са изследвани и изяснени релевантните за спора факти относно допустимата за подпомагане площ съобразно правилата, очертани в Наредба № 5 от 10.03.2010г. относно допустимата за подпомагане и недопустимата за подпомагане площ при заявени за подпомагане пасища, мери и ливади. Най – напред по отношение на наведеното основание за недопустимост за подпомагане по чл. 43 ал. 3 т. 4, а именно, че земите не са стопанисвани. От приетите по делото доказателства, включително приетата СТЕ се установи, че за релевантния период голямата част от БЗС на жалбоподателя беспорно е стопанисвана. По отношение на част по източната граница на парцела се установява от СТЕ минимално захрастяване въз основа на приложени фотографски снимки към протокола от теренната проверка. От тези снимки обаче не се установява точно къде се намира БЗС на жалбоподателя и точно коя част е приета за захрастена. В тази връзка административният орган не е изяснил и не е събрал доказателства относно относимите факти по следващите съображения. Разпоредбата на чл. 9 във връзка с чл. 8 от Наредба № 5 от 10.03.2010г. определя кои площи са допустими за подпомагане и

съответно кои площи са използвани, съответно са в добро земеделско състояние. Съобразно чл. 9 ал. 3 т. 3 от Наредба № 5 от 2010г. използването на земята като постоянно пасище за паша на животните или косене (както е в настоящия случай) независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено или като метод за опазване на заобикалящата среда се считат за земи, на които се извършват земеделски дейности и които са допустими за подпомагане като част от ФБ. В конкретния случай на земите на жалбоподателя се извършва точно такава дейност. В чл. 15 и 16 от Наредба № 5 от 2010г. са посочени критериите за допустимост и недопустимост за подпомагане на площите – пасища, мери и ливади. Общият принцип е в чл. 15, а в чл. 16 са предвидени конкретните условия, а именно, че „Допустими за подпомагане са постоянни пасища, които се използват за паша на животните или косене, независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено, или като метод за опазване на околната среда, или за борба с плевелите, когато: 1. на тях има не повече от 50 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 50 см (за клек и хвойна - независимо от височината), които не са компактно разположени (с мозаечно разположение), а по т. 2 в редакцията и действала към момента на издаване на оспореното писмо „дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която позволява свободно пашуване на земеделските животни”. Видно от посоченото при определяне на допустимата за подпомагане площ по отношение на пасища следва да се установи колко дървета, съответно храсти с височина над 50 см. на хектар има в БЗС – то и ако те са в рамките на допустимите по чл. 16 ал. 2 т. 1 или т. 2 от Наредба № 5 от 2010г. то площта е допустима за подпомагане. Видно от представените по делото доказателства в проведеното административно производство доказателства по отношение на посочените критерии не са събрани. Въобще в проведеното административно производство не е изследван въпроса по отношение на заявеното от жалбоподателя БЗС. Направената теренна проверка на ФБ, в който се намира БЗС, е установила допустимата за подпомагане площ за целия ФБ, но не са изследвани условията по чл. 15 и 16 от Наредба № 5 от 2010г. по отношение на заявления от жалбоподателя БЗС. Нещо повече, видно от представените снимки, ако се приемат за годин доказателствен материал, направени при извършената теренна проверка, то захрастяването е минимално и в никакъв случай не е компактно. Горното води отново до неизяснени факти и обстоятелства от значение за издаването на оспорения акт, а именно при извършената теренна проверка на ФБ, не са събрани доказателства за наличието на храстовидна или дървесна растителност в БЗС на жалбоподателя и съответно няма доказателства за наличието на компактна такава, която би довела до недопустимост за подпомагане на част от същия в размер на 0,68 ха. В тази връзка съдът намира, че уведомителното писмо е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материално правните разпоредби на чл. 9, 15, 16 и 17 от Наредба № 5 от 2010г. Оспореното уведомително писмо в тази му част е издадено и в несъответствие с чл. 34 т. 4 от регламент № 1122/2009, според който „земеделски парцел, съдържащ дървета, се смята за допустима площ за целите на схемите за помощи, свързани с площи, при условие, че земеделските дейности или, където е приложимо, предвижданото производство, могат да бъдат извършвани по подобен начин, както и на парцели без дървета в същия район”.

На следващо място настоящият състав намира, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че оспореното писмо е издадено в противоречие с материалния закон

и в частност в противоречие с чл. 58 от регламент № 1122/2009г. Съгласно приложимата норма на чл. 58 от Регламент (ЕО) №1122/2009, ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха, но не повече от 20% от определената площ. Видно от цитираното в посочената норма е дадено алтернативно основаниято, а именно или до 2 ха, което в конкретния случай не е налице или до 3%, което в конкретния случай е налице, а именно установява се, че сметнатата площ от ДФЗ като недопустима представлява 5,53%. В тази връзка е неоснователно това възражение на жалбоподателя.

Предвид обаче гореизложеното настоящият състав намира, че не са изяснени относимите факти и обстоятелства по спора, както и не са събрани съответните доказателства. Не е изяснено дали действително е налице площ, която е в размер на 0,68 ха, която да е недопустима за подпомагане при съобразяване на посочените по – горе относими норми от Наредба № 5 от 10.03.2010г., както и съобразно чл. 34 т. 4 от регламент № 1122/2009г. Освен това следва да се посочи, че по извършената теренна проверка и протокола съставен за нея се установява, че целия ФБ № 84036 – 19, в който се намира БЗС на жалбоподателя е допустим за подпомагане и от протокола на теренната проверка не се установява да има площи недопустими за подпомагане в този ФБ, а камо ли такива, които да засягат имота на жалбоподателя.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на административния орган за изясняване на релевантните факти и обстоятелства и за събирането на надлежни доказателства в тази връзка съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени по – горе в това решение.

Предвид изхода на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски във връзка с разпоредбата на чл. 143 ал. 1 от АПК и неоснователно искането на ответника в тази връзка.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 260 - 6500/10554 от 31.07.2013г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя М. В. Ц. от [населено място] общо заявление за плащания на площ с У. № 26/050612/01579 за кампания 2012г. по схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 568,40 лв., поради това, че площ от 0,68 ха от общо заявената е приета като недопустима за подпомагане.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие“ да заплати на М. В. Ц. от [населено място], общ. Х., обл. Х. сума в размер от 260 (двеста и шестдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: